

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés (2010–2018)

(2016/C 120/06)

Előadó: BORBOLY Csaba, (RO/EPP), Hargita megye közgyűlésének elnöke

Referenciaszöveg: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentésének tervezete az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018)

COM(2015) 429 final

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. üdvözli, hogy az Európai Bizottság felismerte annak fontosságát, hogy az ifjúságpolitika területén tovább kell erősíteni az adatokon és tényeken alapuló szakpolitika-alkotást, valamint az európai, a regionális és a tagállami forrásokat és erőfeszítéseket minél hatékonyabban össze kell hangolni az ifjúságpolitika céljainak elérése érdekében;
2. kiemelten fontosnak tartja, hogy az Európai Bizottság a 2016–2018-as ifjúságpolitikai együttműködési időszak vonatkozásában szükségesnek látja, hogy az olyan új kihívásokra is a lehetőségekhez mérten gyorsan kell reagálni a szakpolitika megfelelő finomhangolásával, mint amilyen a menekült fiatalok beilleszkedése vagy a szélsőséges nézetek térnyerése a fiatalok körében;
3. ennek fényében kifejezetten üdvözli azokat a pozitívumokat, amelyeket az ifjúságpolitika terén folytatott 2010 és 2018 közötti európai együttműködés uniós kerete hoz azáltal, hogy javítja az együttműködést az Európai Unió tagállamai, valamint települési és regionális önkormányzataik között, illetve hogy bővíti és a fiatalok számára elérhetővé teszi az európai integrációs projekt által kínált lehetőségeket és előnyöket; kéri ezért az Európai Bizottságot, hogy az említett keretet 2018 után is tartsa fenn és fejlessze tovább;
4. megerősíti, hogy a továbbiakban is az ifjúságpolitika célrendszerének fókuszában kell lennie az esélyegyenlőség biztosításának, a társadalmi integráció előmozdításának, valamint a fiatalok munkapiaci versenyképessége erősítésének, ezzel párhuzamosan pedig elő kell mozdítani az aktív polgári szerepvállalást (a fiatalok részvételét) és az ifjúsági munka erősödését, a megkülönböztetésmentességet és az interkulturális megértést;
5. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor, hogy az Európai Bizottság nem említi meg a regionális és helyi önkormányzatok szerepét az ifjúságpolitika összefüggésében, annak ellenére, hogy egészen nyilvánvaló, hogy a legtöbb tagállamban, ahol van az ifjúsági ügyekre vonatkozó tagállami szakpolitika, az meghatározó módon a helyi és regionális önkormányzatok kompetenciájába tartozik, ha esetenként eltérő mértékben is;
6. nagyra értékeli az Eurostat munkáját, amelynek célja, hogy az ifjúsággal kapcsolatos kérdések szempontjából releváns tényezőkről adatsorokat állítson elő, és ezeket összehangolja;
7. felkéri az Európai Bizottságot, hogy szisztematikusan vizsgálja meg a tagállami szint alatti, legalább NUTS2 szintű ifjúságpolitikák területi hatását. A régiók által az EU ifjúsági stratégiája végrehajtásában játszott szerep további erősítése érdekében az uniós tagállamok közötti nyitott koordinációs módszer keretében szükségesnek tartja mérhető mutatók, valamint az ifjúsággal kapcsolatos konkrét, az összes kormányzati szintre kiterjedő cselekvési tervek kidolgozását, illetve az ifjúsági szervezetek és az állami hatóságok közötti szoros partnerségek kialakítását;

8. az érintettekkel való egyeztetések alapján úgy ítéli meg, hogy bár az Erasmus+ és az ifjúsági garancia valóban kiemelten fontos eszköz a szakpolitikai célok elérése érdekében, azonban a problémák sokkal komplexebbek, és az Unió már ma is sokkal többet tesz az ifjúságpolitika terén, mint az említett két sikeres eszköz, amely látszólag eredményes ugyan, de nem elegendő, ugyanis az ifjúsági garancia esetében a megvalósítás még sok kívánnivalót hagy maga után. Különösen ami a veszélyeztetett fiatalokat illeti, nyilvánvalóan szükség van olyan támogató kezdeményezésekre kidolgozására, amelyek az állami gondozásból kikerülő, 18 évesen adott esetben mindenféle, a felnőttkorba lépést elősegítő felügyelet nélkül maradó fiatalokat céloznak meg. Ezért felhívjuk a figyelmet arra, hogy megfelelő formában hozzáférhetővé kell tenni a többi ifjúságpolitikai eredménnyel – mindenekelőtt például a fiatalok foglalkoztatásával és a társadalmi befogadással – kapcsolatos információkat is többek között azért, hogy megítélhető legyen, nincs-e szükség külön intézkedési területek bevezetésére az európai strukturális és beruházási alapokon belül, már a jelenlegi programozási időszakon belül is. Tekintettel a megoldandó kihívások összetettségére és jelentőségére, az ifjúságpolitikát horizontális megközelítés alkalmazásával minden uniós szakpolitikába be kellene építeni, hiszen ezek a politikák nem szorítkozhatnak arra, hogy mindössze a fiatalok előtt álló sürgető problémákra keressenek megoldást, hanem egyben egy új gazdasági növekedés kiindulópontjának is kell lenniük. Egyébiránt a hagyományok és mesterségek értékének újrafelfedezése új karrierlehetőségeket is teremthet. Emellett továbbra is nagy erőfeszítéseket kell tenni a fiatalok részvétele és az ifjúsági munka terén bevált gyakorlatok tagállamok, illetve helyi és regionális önkormányzatok közötti cseréjének előmozdítására. Ezenkívül itt az ideje, hogy az Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanács 2014. december 12-i ülésén⁽¹⁾ az Európa 2020 stratégia félidei felülvizsgálata keretében megvitatott, az oktatáshoz és képzéshez kapcsolódó gazdasági érvek konkrét, az oktatásba irányuló beruházásokban testesüljenek meg az EU ifjúságra és növekedésre vonatkozó hosszú távú stratégiáinak részeként;

9. üdvözli, hogy az Európai Bizottság az EURES-rendszeren keresztül javította az állásajánlatokkal kapcsolatos információcserét szolgáló tájékoztatást a fiatal álláskeresők részére, és újtára indította a fiatalok külföldi álláskeresését előmozdító, „Az első EURES-állásod” nevű kezdeményezést, továbbá konkrét lépéseket tett annak érdekében, hogy a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló tanácsi ajánlás keretében megfogalmazott, az EURES-portál szakmai gyakorlatokra való kiterjesztésére irányuló kérésnek eleget tegyen; sürgeti a tagállamokat, hogy szélesebb körben használják a szóban forgó eszközökben rejlő lehetőségeket;

10. aggodalommal jegyzi meg, hogy a fiatalok közvetlen politikai aktivitása (különösen a választásokon való részvételük) csökken, és az idősebb generációkhoz képes alacsonyabb, azonban üdvözli, hogy sok fiatal aktívan érdeklődik az iránt, hogy a helyi közösség aktív tagjaként szervezeti tagság, online eszközök (közösségi hálózatok) vagy önkéntesmunka révén részt vegyen annak életében; üdvözlendő tehát, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok az uniós ifjúsági stratégia keretében a demokratikus folyamatokban való részvétel új formáival kívánnak élni, és lehetőséget akarnak teremteni a politikai döntéshozatali folyamatokhoz való hozzáférésre; emellett a fiatalokat jobban fel kellene világosítani jogaikról, javaslatot kellene tenni egy európai polgári kezdeményezésre, és támogatni kellene azt;

11. javasolja, hogy az Európai Bizottság – annak maximális figyelembevételével mellett, hogy a tananyagokért és az oktatási rendszer kialakításáért a tagállamok a felelősek – vizsgálja meg a tagállamok és a régiók jó gyakorlatát a politikai kompetenciák közvetítése és a választójog alsó korhatárának csökkentése tekintetében, különös tekintettel arra, hogy milyen hatással volt közvetve vagy közvetlenül ez a két elem a fiatalok politikai szerepvállalására és részvételi hajlandóságának alakulására, és a vizsgálat eredményét ossza meg a tagállamokkal és a régiókkal;

12. kifejezetten fontosnak tartja az ifjúsági szervezeteket (köztük a sportegyesületeket), különösen azokat, amelyek formalizált keretek között, illetve az aktív polgári szerepvállalásra való nem formális és informális, iskolán kívüli nevelés keretében működnek, mivel ezek jelentős mértékben hozzájárulnak a fiatalok részvételi kompetenciáinak fejlesztéséhez, és maguknak a döntéshozatali eljárásoknak a minőségi javulásához – ezért megítélése szerint fontos, hogy az ilyen szervezetek támogatásban részesüljenek;

13. hangsúlyozza továbbá, hogy azonosítani és támogatni kell a nem strukturált formájú ifjúsági közösségeket, melyek egyre több fiatal vonzanak, többek között a felelősen használt közösségi médiának köszönhetően. Ezek a szervezetek gyakran azokat a fiatalokat képviselik, akik nehezen jutnak hozzá a lehetőségekhez és akiknek nincsenek meg az eszközeik az intézményekkel való kapcsolattartáshoz;

14. elismeri a minőségi ifjúsági munka jelentőségét, illetve azt, hogy fejleszteni kell a társadalmi, viselkedésbeli és technológiai változásokra történő válaszadási képességet; ennek kapcsán fontos az is, hogy tovább támogassuk az ifjúsági munkában a nem formális és az informális tanulás elismerését és láthatóvá tételét;

⁽¹⁾ Sajtóközlemény az Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanács 3358. üléséről: <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ifjúsági munka, amely általában több tagállamban a helyi önkormányzatok hatáskörébe is tartozik, egész Európában költségvetési megszorítások áldozata, miközben az elszegényedés és a kirekesztettség kockázatának kitett fiatalok, valamint a fiatalok körében egyre elterjedtebb, egészségkárosító magatartási formák és ezzel összefüggő fiatalkori halálozási ráta százalékos aránya egyre nő, és ez a fenti tevékenység fokozását tenné szükségessé. Különösen fontosnak tűnik a drogfogyasztást, a túlzott alkoholfogyasztást, a dohányzást és a túlsúlyt csökkenteni képes pozitív, többek között a testmozgást előtérbe helyező életformák népszerűsítése is. Emellett fontos lenne olyan aktív politikák kialakítása, amelyek egyesületi vagy egyéni formában személyes és szakmai fejlődési lehetőségeket kínálnának a fiataloknak, hogy a „társadalmi kapcsolatok új formáit” (az európai ifjúságról szóló 2001. évi fehér könyv) tudják kialakítani;

16. úgy látja, hogy – a jelenlegi migrációs válságra adott válaszul és az európai migrációs stratégiához kapcsolódva – közvetlenül hozzáférhető pénzügyi forrásokat kell sürgősen a helyi és regionális önkormányzatok rendelkezésére bocsátani, hogy teljesíthessék a migrációra és a beilleszkedésre vonatkozó kötelezettségeiket;

17. úgy véli, hogy a kevésbé jómódú vagy a gazdasági válság által súlyosabban érintett európai régiókból érkező fiatalok migrációja alássa a területi és társadalmi kohéziót, és komoly demográfiai kihívásokat eredményez. Az RB hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy ezekben a régiókban segítsük a növekedést és a munkahelyteremtést, ami alapvető az elvándorlás és az abból eredő „agyelszívás” megakadályozásához, egyebek között régióközi partnerségek és közvetlen helyi és regionális szintű fellépések támogatására van szükség az európai strukturális és beruházási alapok által finanszírozott konkrét intézkedések elfogadásával;

18. fontos eszköznek tartja a fiatalok támogatását célzó, több területet átfogó együttműködés terén a bevált gyakorlatok megosztását, mivel az lehetővé teszi a tagállamok, a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a fiatalok képviselői számára, hogy tanuljanak egymástól. Emellett az olyan kezdeményezések, mint az „Euro–Mediterrán Ifjúsági Platform” vagy az „Európai Ifjúsági Fórum” elősegítik a párbeszédet például az egész életen át tartó tanulás és az európai mobilitás támogatása, az oktatási és foglalkoztatási politikák és a nemek közötti esélyegyenlőség témájában;

19. javasolja, hogy kerüljön kidolgozásra egy olyan alapsomag, amit minden tagállam a lehetőségei mértékéig garantál a fiataloknak. Ez a csomag a szélessávú internethez való hozzáférésre, a második idegen nyelv legalább B2 szintű, közoktatási rendszeren belüli elsajátításának lehetőségére, a pályaelemzés tanácsadásra és folyamatos tutorálásra, az önkéntességben való megfelelő részvétel esélyére, az első munkahelyre való felkészülés elősegítésére, valamint a pályaválasztási lehetőségekhez igazított tanulmányok elvégzéséhez szükséges rugalmas és hozzáférhető finanszírozási formákra összpontosíthatna. Egyúttal arra kéri az Európai Bizottságot, hogy lépjen fel annak biztosítása érdekében, hogy az EU-ban minden, a szakképzés iránt érdeklődő fiatal képzési helyhez juthasson, és rendelkezzen „a minimális képesítések és készségek garanciájával”, amelyet az EU egész területén elismernének és érvényesnek tekintenek, és amely jogot biztosítana számukra a minimális szintű tanulmányokhoz való hozzáféréshez és azok elvégzéséhez, és ezzel párhuzamosan a megfelelő szintű készségek megszerzéséhez. Ezt ki kell egészíteni a készségek megfelelő formában történő elismerésével, amely tudomásul veszi a fiatalok akár nem formális keretben végzett tevékenységeinek hozzáadott értékét;

20. megállapítja, hogy felméréseket kell végezni Európa régióiban, hogy áttekinthetővé váljon a fiatalok lakhatási és lakáshelyzete, mivel ezen a téren kiemelten szükséges a jó gyakorlatok megosztása, valamint a helyi szintű cselekvési tervek kidolgozása, hiszen számos régióban lakástöbblet figyelhető meg, ugyanakkor a lakásállomány minősége több régióban nem biztosít megfelelő körülményeket a fiatalok számára, míg máshol a rendkívül magas árak vezetnek a fiatalok kiszorulásához, azaz megfelelő adatokra alapozva kell kidolgozni azokat a cselekvési terveket, amelyekkel javítani lehet a megfelelő lakásfeltételekhez való hozzáférés lehetőségét a fiatalok számára. Konkrétabban azt javasoljuk, hogy a szociális bérlakások egy részét különítsék el a fiatalok számára, ösztönözzék az önellátó idős emberek és a fiatalok egymást támogató együttélését (co-housing), továbbá kedvezményes kamatozású kölcsönök révén könnyítsék meg a lakáshoz jutást a fiatalok számára;

21. hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai az ifjúságpolitika terén az olyan kihívások kezelésének lehetőségét, mint amilyen a készségek összehangolása a munkaadók termelési kontextushoz és a területi sajátosságokhoz kapcsolódó igényeivel (ami az ifjúsági munkanélküliség magas rátájának csökkentéséhez is fontos), a periférikus, legkülső, szigeti vagy vidéki régiókban, demográfiai kihívásokkal küzdő kistélepüléseken élő fiatalok esélyegyenlőségének kérdése, valamint a regionális sajátosságokhoz és speciális képességekhez igazított szakképzési kezdeményezések felkarolása és az ezekkel kapcsolatos jó gyakorlat megosztása, nem utolsósorban a kétkézi munka értékének növelésével kiegészítve. Hangsúlyozza továbbá, hogy a készségeknek a munkaadók elvárásaival való összehangolása fontos tényező a fiatalok munkanélküliségét és a fiatalok jövőbeli pályafutásbeli kilátásainak továbbfejlesztését illetően. Úgy véli, hogy ki kell alakítani azokat az eljárásokat, amelyek biztosítják a fiatalok nem formális oktatás és önkéntesség keretében szerzett készségeinek elismerését és igazolását, hogy azok hasznosíthatóak legyenek a munkahelykeresésben is. Kéri, hogy fordítsanak fokozott figyelmet ezekre a kérdésekre, ezenkívül sürgeti, hogy a vállalatok tanúsítsanak társadalmi felelősségvállalást: fogadják el a fiatalokat, hiszen ők nemcsak a jelenlegi és jövőbeli munkaerőt jelentik, hanem egyben a vállalati szolgáltatások és termékek potenciális vásárlói is;

22. megítélése szerint továbbra is nagy figyelmet kell szentelni az ifjúságpolitikán belül – mind a tagállamok, mind pedig a regionális és helyi önkormányzatok szintjén – az olyan szakpolitikai területeknek, mint amilyen a keresztény kultúrájú Európa alapvető értékeinek előmozdítása, a fiatalok biológiai és társadalmi nemi, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, illetve szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetése. Fontos még az ezekkel kapcsolatos teendők megfogalmazása, a nemzeti és etnikai kisebbségekhez tartozó fiatalok sajátos problémáiról sem feledkezve meg;

23. felkéri az érintett regionális és helyi önkormányzatokat, hogy a tagállami jogszabályok betartása mellett, az európai elveknek megfelelően tegyenek meg mindent a nyelvi vagy nemzeti kisebbségek anyanyelvi oktatási intézményeinek megtartása, új intézmények létrehozása érdekében, valamint felkéri a tagállamokat, hogy a többnyelvűség követelményének és a diszkriminációmentességnek megfelelően a nyelvi és nemzeti kisebbségi fiatalok speciális oktatási helyzetét figyelembe vevő oktatási megoldásokat biztosítsanak számukra az államnyelv hatékony elsajátításához;

24. rendkívül fontosnak tartja, hogy a fiatalok körében egyre gyakoribb nemi alapú erőszak miatt sürgősen dolgozzanak ki egy cselekvési tervet, amely figyelembe veszi annak fontosságát, hogy valamennyi uniós tagállamban tényleges koedukációt alkalmazzanak;

25. megállapítja, hogy a fiatalok csak korlátozott mértékben férnek hozzá a vállalkozásaikhoz, lakhatásuk megoldásához, tanulmányaik folytatásához szükséges finanszírozási megoldásokhoz, ezért fontosnak látja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok keressék azokat a helyi megoldásokat, amelyek egyrészt hozzájárulhatnak az adott régió versenyképességének növeléséhez, másrészt egyértelműen növelnék az esélyegyenlőséget a fiatalok körében;

26. hangsúlyozza tehát, hogy ösztönözni kell a fiatalokat összehozni képes tevékenységi formák és létesítmények fejlesztését, amelyeket – részben magánszemélyekkel, illetve -szervezetekkel partnerségben – helyi szereplők működtetnek, akik fel tudják mérni a közösségükön belüli fiatalok igényeit, és képesek azokat a jövőbeli foglalkoztatási esélyek növelésére, a vállalkozási készségek kipróbálására és az aktív szerepvállalás fejlesztésére felhasználni;

27. felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsék át, hogy a munkajogi és a munkavédelmi, valamint az önkéntesekkel kapcsolatos jogszabályok megvalósulása tekintetében a fiatalok megfelelő tájékoztatásban és védelemben részesülnek-e, amikor a saját országukban vagy nem a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban szakmai gyakorlaton vagy gyakornoki munkában vesznek részt, illetve önkéntesi vagy munkajogi jogviszonyba kerülnek; azt javasolja, hogy olyan, már működő hálózatokra támaszkodjanak, mint a Europe Direct, a Eurodesk vagy az EURES, továbbá a helyi önkormányzatokra, melyek az ifjúságpolitikai intézkedések legjelentősebb helyi előmozdítói;

28. hangsúlyozza, hogy a fiatalok önkéntesi és munkapiaci védelme tekintetében nagy óvatossággal kell eljárni, és kéri a régiókat, hogy ezen a téren vizsgálják meg az egymástól tanulás és a legjobb gyakorlatok megosztásának együttműködési lehetőségeit. Hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni az önkéntesség, így például a fiatalok polgári szolgálatának társadalmi megbecsülését;

29. érdemesnek látja megvizsgálni, hogy egyrészt az újszerű társadalmi, közösségi keretek, mint a környezettudatosság a fenntartható és energiahatékony termelés szempontjából, a közösségi szerepvállalás, az elesettek támogatása és a kézműves tevékenységek felértékelődése hogyan segítheti a fiatalok társadalmi részvételét és sikeres integrációját, másrészt hogyan segíthető elő és támogatható a család alapvető szerepe mint az egyén társadalmi és gazdasági boldogulásának legfőbb alapja. Javasolja, hogy az ENSZ által megfogalmazott új fenntartható fejlesztési célok kapcsolódjanak a család fogalmához, és tegyenek arról említést. Ezek a támogatási intézkedések egyaránt vonatkoznak a fiatalok eredeti családjára és az általuk alapított vagy alapítandó családokra. Az említett intézkedések tárgya a családok védelme, a családalapítás és a gyermekvállalás támogatása, különös tekintettel a demográfiai kihívásokkal küzdő régiókra;

30. a túlnyomórészt vidéki régiókban különös figyelmet kell fordítani a fiatal népességre, mely valódi stratégiai értéket jelent ezeken a területeken; támogatni kell, hogy megőrizzék a vidéki területekhez való kötődésüket, meg kell könnyíteni, hogy ezekben az olykor kis létszámú közösségekben maradhassanak, és amennyire lehet, gondoskodni kell arról, hogy folytassák ezeken a területeken a mezőgazdasági munkát, mégpedig olyan, megfelelő képzés révén elsajátított hagyományos földművelési technikákkal, amelyek környezetbarátok, és tiszteletben tartják a fenntartható gazdálkodás elveit. Ezeknek a módszereknek pénzügyi szempontból életképesnek, gazdaságilag pedig jövedelmezőnek kell lenniük;

31. úgy látja, hogy az egyes tagállamok elszigetelt lépései az ifjúságpolitika vonatkozásában nem minden esetben elegendőek, ezek koordináltsága sokszor csak esetleges, ezért támogatja azt a javaslatot, hogy az ifjúságpolitika terén jelentősebb európai szintű szerepvállalásra és lépésekre van szükség a jobb koordináció, a harmonizáció kialakítása, valamint a szinergikus lehetőségek kihasználása érdekében, különös tekintettel arra, hogy a fiatal generáció nyitottabb a mobilitásra és a migrációra, hangsúlyozva, hogy a megújított szakpolitikában pontosan meg kell fogalmazni a helyi és regionális önkormányzatok kiemelt szerepét is;

32. úgy véli, hogy erősíteni kell a fiatalok szerepét a demokratikus folyamatokban, hogy hangot adhassanak véleményüknek. E cél eléréséhez elő kell segíteni a fiatalok közötti párbeszédet a civil társadalomnak és a különösen a fiatalok szervezeteinek, a helyi önkormányzatoknak – mind egyénileg, mind szövetségeikben –, az informális szervezeteknek, a fiatalok és az intézmények közötti információáramláshoz hozzájárulni képes Europe Direct információs központoknak és az NGO-knak a bevonásával, hiszen ezek a népesség azon rétegét képviselik, amely a legnyitottabb a változásra, a társadalmi innovációra és képes egy egész társadalom megújulását elősegíteni. Pontosan ezért hangsúlyozza a strukturált párbeszéd kiterjesztésének fontosságát, és támogatja az Európai Bizottságot az e területen tervezett további lépések megtételében, mind általában a fiatalok, mind pedig az őket képviselő szervezetek részvételi lehetőségeinek elmélyítése tekintetében. Végül kiemeli, hogy e célok eléréséhez strukturált fellépésre lenne szükség, ahogyan az az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésen keresztül az ifjúsági garancia esetében történik;

33. hangsúlyozza a strukturált párbeszéd kiterjesztésének fontosságát, és támogatja az Európai Bizottságot az ezen a területen tervezett további lépések megtételében, mind általában a fiatalok, mind pedig az őket képviselő szervezetek részvételi lehetőségeinek elmélyítése tekintetében; rámutat arra, hogy a strukturált párbeszéd kialakításánál – elsősorban a fiatalok – minőségi kritériumokat kérnek számon, amelyeket a párbeszéd folyamatában minél inkább figyelembe kell venni. Ide tartozik például az is, hogy a párbeszéd partneri szellemben, egyenlő felek között folyjon, és elegendő idő álljon hozzá rendelkezésre. A fiatalokat a különböző politikai szinteken minél több témakörben be kellene vonni a véleménykialakításba; különösen a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó kezdeményezés területén lehetne a fiatalok strukturált párbeszéd formájában történő részvételének regionális perspektíváját erősíteni;

34. fontosnak tartja a fogyatékkal élő fiatalok társadalmi befogadását, valamint azt, hogy a tagállamok és a régiók által kínált lehetőségekhez a fogyatékkal élő fiatalok valóban egyenlő eséllyel férjenek hozzá;

35. hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok politikájában kiemelten kell kezelni a veszélyeztetett fiatalok, például a NEET-fiatalok (nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő), valamint a migrációs háttérrel rendelkező fiatalok társadalmi befogadását, hiszen ők nagyobb eséllyel válhatnak ilyen veszélyeztetett fiatalokká;

36. úgy véli, hogy az erőszak, a radikalizálódás és a szélsőséges megelőzése érdekében, tekintettel az Európát fenyegető igen súlyos terrorveszélyre és a fiatalok körében sajnálatos módon terjedő politikai és vallási radikalizálódásra, az uniós biztonsági stratégiával összhangban középpontba kell állítani a részvétel és az intézmények iránti bizalom erősítését, továbbá a fiatalok azon jogának biztosítását, hogy az európai, demokratikus értékeken, a jogállamiságon és az alapjogokon nyugvó, pluralista társadalomban élhessenek;

37. javasolja az európai regionális és helyi önkormányzatoknak, hogy az Unió és a tagállamok ifjúságpolitikáját is figyelembe véve dolgozzanak ki olyan helyi és regionális stratégiákat, amelyek egyértelműen a fiatalok sajátos problémáival és lehetőségeivel foglalkoznak. E tervek kidolgozásánál törekedni kell arra, hogy a célcsoportot – a fiatalokat – minél nagyobb mértékben bevonják a kidolgozásukba, végrehajtásukba és értékelésükbe, és támogassák az egymástól való tanulás lehetőségét. Az RB ugyanakkor hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ifjúsággal kapcsolatos minden stratégia és szakpolitika foglaljon magában horizontális intézkedéseket a biológiai és társadalmi nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében;

38. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy mozdítsa elő és támogassa a fiatalok vállalkozási kultúráját a kulturális és kreatív ágazatban a munkahelyteremtés előmozdítása érdekében, és hogy biztosítson hatékony megoldást a saját szenvedélyüket a kulturális ágazatban megvalósítani kívánó fiatalok számára.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 11-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA